

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 12Csp/10/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117201183
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Mazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7117201183.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Alenou Mazúrovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovaným: 1. A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX A., 2. A. D., nar. X.X.XXXX, bytom C. X, XXX XX A., zastúpená JUDr. Ľudovítom Didim, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie E. F. G. X, XXX XX H., o zaplatenie 6.106,70 EUR s príslušenstvom

rozhodol:

- I. Žalobu zamietá.
- II. Priznáva žalovanej 2. náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.
- III. Žalovanej 1. náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podanou žalobou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaných 1. a 2. k povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 6.106,70 EUR s úrokom z omeškania vo výške 210,74 EUR a s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.660,79 EUR od 7.4.2016 do zaplatenia a k náhrade trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 23.10.2015 medzi Slovenskou sporiteľňou a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 ako postupcom a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným 1. a 2. Právny predchodca žalobcu – postupca uzatvoril so žalovanou 1. dňa 30.11.2009 zmluvu č. 579748738, na základe ktorej poskytol žalovanej 1. peňažné prostriedky, súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, podmienky čerpania peňažných prostriedkov, ich splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Zastal názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ust. § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z., resp. zákona č. 129/2010 Z. z. So žalovanou 2. právny predchodca žalobcu dňa 30.11.2009 uzatvoril dohodu o ručení. Dodal, že žalované nespĺnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy a pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 6.256,70 EUR, pozostávajúcu z istiny vo výške 5.810,79 EUR, z riadneho úroku vo výške 359,70 EUR, úroku z omeškania vo výške 86,21 EUR v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávky. Po postúpení pohľadávky žalované vykonali úhrady spolu vo výške 150 EUR a preto dlžná suma predstavuje výšku 6.106,70 EUR, pozostávajúcu z neuhradenej istiny úveru vo výške 5.660,79 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 359,70 EUR a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 86,21 EUR. Žalobca sa tiež

domáhal úroku z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky do 6.4.2016 vo výške 210,74 EUR a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 5.660,79 EUR od 7.4.2016 do zaplatenia.

3. Na preukázanie svojho nároku žalobca spolu so žalobou doručil zmluvu o splátkovom úvere uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenskou sporiteľňou, a.s. IČO: 00 151 653 a žalovanou 1. zo dňa 30. 11. 2009, formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dohodu o ručení uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu - postupcom Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 a žalovanou 2. zo dňa 30. 11. 2009, všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 1.8.2002 v znení dodatkov č. 1 až 7, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30. 10. 2015 postupcom adresované žalovanej 1. a žalovanej 2., podací hárok, z ktorých vyplýva doručovanie oznámenia o postúpení pohľadávok žalovanej 1. a žalovanej 2., zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE uzavretú medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. IČO: 00 151 653 a žalobcom dňa 23. 10. 2015, prílohu č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 30. 9. 2015 adresované postupcom žalovanej 1., dôkaz o doručení listiny postupcu bližšie nešpecifikovanej, dôkaz o doručovaní oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovanej 2.; prevzaté dňom 8.10.2015 a žalovanou 1. dňom 5.10.2015, predžalobná výzva žalobcu zo dňa 24. 11. 2016 adresovaná žalovaným 1.. 2.

4. Žalobca použil nasledovné prostriedky procesného útoku: skutkové tvrdenia uvedené v žalobe, návrhy na vykonanie vyššie citovaných listinných dôkazov a dôkazov doručovaných v priebehu konania.

5. Žalovaná 1. sa k žalobe písomne nevyjadrila.

6. Žalovaná 2. sa k žalobe vyjadrila písomným podaním zo dňa 21.6.2017, v ktorom uviedla, že každý úver, ktorý poskytuje banka spotrebiteľovi sa spláca v mesačných splátkach a mala zato, že dojednanie konečnej splatnosti úveru v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy v tomto prípade 10.8.2019 považovala za zavádzajúce vo vzťahu k spotrebiteľovi, pretože splatnosť prvej splátky istiny bol určený na deň 10.12.2009 a posledná 117 mesačná splátka vo výške 109,10 EUR bola určená na deň 10.8.2019 a takto dojednaný úver bol na dobu v trvaní 10 rokoch pri 117 mesačných splátkach. Uviedla, že je nepochybné, že uzavretá zmluva má charakter zmluvy spotrebiteľskej a namietla, že jej nebolo doručené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky a vzniesla námietku premlčania. Tiež poukázala na neprijateľné zmluvné podmienky v úverovej zmluve zo dňa 30. 11. 2009, a to konkrétne na čl. 2 bod 2 zmluvy a na čl. 2 záverečné ustanovenia, bod 4 a 5 zmluvy, majúc zato, že tieto dojednania spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

7. K vyjadreniu žalovanej 2. podal vyjadrenie žalobca písomným podaním zo dňa 19. 7. 2017, v ktorom poukázal na skutočnosť, že pôvodný veriteľ dňa 30.11.2009 uzatvoril so žalovanou 1. zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanej 1. pôvodným veriteľom poskytnutý úver vo výške 8.500 EUR. Žalovaná 2. dňa 30. 11. 2009 podpísala dohodu o ručení, čím sa zaviazala uspokojiť pohľadávku zo zmluvy v prípade, ak dlžník, teda žalovaná 1., neuhradí pohľadávku pôvodnému veriteľovi riadne a včas a v zmysle čl. 1 zmluvy sa dlžníčka zaviazala splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 8,50 % ročne od prvého čerpania do 30. 11. 2009 vo výške 5 EUR mesačne k poslednému dňu v mesiaci a od 10. 12. 2009 vo výške 109,10 EUR vždy k 10-temu dňu, s konečnou splatnosťou dňa 10. 8. 2019 a tiež uhrádzať poplatok za správu úveru vo výške 1,66 EUR a jednorázovo uhradiť spracovateľský poplatok v sume 189,17 EUR. Poukázal na skutočnosť, že žalované svojím vlastnoručným podpisom na zmluve potvrdili, že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámili so všeobecnými obchodnými podmienkami a so sadzobníkmi a prejavili súhlas s nimi a zaviazali sa ich dodržiavať. Uviedol, že je nesporné, že dňa 23. 10. 2015 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovaným 1. a 2. v celkovej výške 6.106,70 EUR, pozostávajúcej z istiny vo výške 5.810,79, riadneho úroku vo výške 359,70 EUR a úroku z omeškania vo výške 86,21 EUR, čo vyplýva aj z príloh k zmluve o postúpení pohľadávky. Následne žalobca uviedol platobnú históriu čerpania poskytnutých peňažných prostriedkov v celkovej výške 8.500 EUR, tiež vyšpecifikoval sumu riadneho úroku vo výške 359,70 EUR, poukazujúc na skutočnosť, že predpis riadneho úroku činil 2.249,89 EUR a z úhrad žalovaných bola na riadny úrok započítaná suma vo výške 1.890,19 EUR a neuhradený riadny úrok vo výške 359,70 EUR predstavuje rozdiel vyčísleného riadneho úroku a úhrad započítaných na riadny úrok a vyčíslený za príslušné obdobie (kalendárny mesiac). K výške istiny žalobca uviedol, že istina predstavuje súčet položiek bezhotovostného čerpania úveru + zaúčtovania poplatku s kapitalizáciou + zaúčtovanie riadnych úrokov s kapitalizáciou - výška úhrad žalovaných započítaných na istinu (8.500 EUR + 148,74 EUR + 1.281,99 EUR - 4.119,94 EUR

= 5.810,79 EUR). Výška zmluvného úroku z omeškania predstavuje dlžnú sumu 86,21 EUR, pričom z platobnej histórie vyplýva jeho celková výška 131,06 EUR z úhrad bola na úrok z omeškania započítaná suma 93,89 EUR a neuhradený úrok z omeškania tak predstavuje sumu 37,17 EUR a je vyčíslený za príslušné obdobie (kalendárny mesiac) + zákonný úrok z omeškania činí sumu 49,04 EUR, ktorý bol vypočítaný nasledovne: výška zosplatennej dlžnej istiny x zákonná sankčná úroková sadzba / počet dní v roku x počet dní príslušného obdobia (odo dňa nasledujúceho po zosplatnení do postúpenia pohľadávky) t. j. ku dňu 23.10.2015: 5.810,79 EUR (výška neuhradenej istiny) x 13,5 % (výška úrokovej sadzby pre príslušné obdobie) : 360 dní v roku x 23 dní príslušného obdobia, t. j. od 1.10. 2015 do 23.10.2015, t. j. do postúpenia pohľadávky = 49,04 EUR. Výška zmluvného úroku 1.281,99 EUR tiež vyplýva z platobnej histórie a predstavuje jeho vyčíslenie za príslušné obdobie (kalendárny mesiac) z dlžnej istiny vynásobenej výškou zmluvného úroku – 8,5 % a počtom dní príslušného obdobia. K námietke premlčania žalobca uviedol, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená dňa 29.9.2015 a keďže žaloba bola podaná na súde dňa 18.1.2017 k premlčaniu uplatňovaného nároku nedošlo. Dodal, že aj žalovanej 2. bolo doručené vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, o čom svedčí vykázané doručenie.

8. Žalobca spolu s týmto vyjadrením súdu doručil ako dôkaz výpis z úveru č. 0579748738 za obdobie od 1. 1. 2009 do 15. 10. 2011 od 15.10.2011 do 26.4.2017, výzvu pôvodného veriteľa – postupcu adresovanú žalovaným 1., 2., zo dňa 9. 9. 2015, doručenkou podpísanú žalovanou 2. dňa 8.10.2015.

9. Žalovaná 2. zaujala stanovisko k vyjadreniu žalobcu písomným podaním zo dňa 15. 1. 2018, v ktorom poukázala na skutočnosť, že v zmluve o spotrebiteľskom splátkovom úvere uzatvorenej so žalovanou 1. nebola uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, namietla zosplatenie úveru pôvodným veriteľom, poukazujúc na list zo dňa 30. 9. 2015 označeným ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, pretože tento list jej nebol doručený, zotrvala na námietke premlčania poukazujúc na premlčateľnosť jednotlivých splátok, ktorá nastala odo dňa ich zročnosti a nárok žalobcu je premlčaný za dobu od 23. 1. 2014 do 23. 1. 2017.

10. Žalobca v podaní došlom súdu dňa 9. 3. 2018 uviedol, že námietka žalovanej 2. o neuvedení celkovej čiastky, ktorú mali žalovaní zaplatiť, t. j. výška úveru + celkové náklady spojené s úverom je nedôvodná poukazujúc na znenie zmluvy. Dodal, že žalované z poskytnutého úveru uhradili celkovo sumu 6.637,50 EUR, ktorá bola započítaná na splátky úveru splatné od 10. 12. 2009 do 10. 12. 2014 v počte 61. Dodal, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 10. 1. 2015 do 10. 8. 2019 v počte 56 a celkovej výške 6.106,70 EUR (55 x 109,10 + 1 x 106,20). Zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii o nepremlčateľnosti práva.

11. Žalobca vyjadrením k predmetu konania zo dňa 14. 6. 2018 bližšie vyšpecifikoval platobnú históriu, z ktorej je zrejmá výška predpísanej splátky k tomu ktorému dátumu splátky, dátum a výška úhrad žalovanými a zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii k predmetu konania.

12. Žalovaná 2. vo vyjadrení zo dňa 14. 11. 2018 navyše uviedla, že má zato, že je potrebné poskytnúť úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový, pretože tento neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b) d), až l) zákona č. 258/2001 Z. z.

13. V spore bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 16.11.2018 sp. zn. 12CSP/110/2017- 206 tak, že žalovaným 1. a 2. bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.106,70 EUR, úrok z omeškania vo výške 210,74 EUR, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.660,79 EUR od 7. 4. 2016 do zaplatenia (výrok I.), v prevyšujúcej časti úroku z omeškania bola súdom žaloba zamietnutá (výrok II.) a žalobcovi bol priznaný nárok na náhradu trov konania proti žalovaným 1. a 2. v rozsahu 100 % (výrok III.)

14. Žalovanou 2. voči predmetnému rozsudku bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 27. 5. 2020, sp. zn. 5Co/315/2019-254 v spojení s opravným uznesením zo dňa 15. 10. 2020 sp. zn. 5Co/315/2019-265 tak, že zrušil rozsudok vo výroku I. a III. a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

15. Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach s poukazom na uvedenie odvolacích námietok, resp. dôvodov žalovanej 2., bolo ustálené, že súd prvej inštancie dospel k správnym záverom o nepremlčateľnosti práva. Z dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru 29.9.2015, o čom mal žalovanú 2. upovedomiť doručením zásielky s

podacím č. 3956341; prevzatá žalovanou 2. dňa 8.10.2015 a zároveň žalobca pripojil výzvu z 9. 9. 2015, ktorú mal žalovanej 2. podľa návratky doručiť 8. 9. 2015, pričom táto návratka má totožné podacie č. 3956341 ako vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Dôvodil, že na základe týchto pochybností s poukazom na tvrdenia žalovanej 2., že jej nebola doručovaná výzva, ktorou by bola upozornená na predčasnú splatnosť v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nie je možné dospieť k záveru, že bola splnená druhá kumulatívna podmienka predčasného zosplatnenia a teda ani, že došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky. Uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancii po vrátení veci bude spoľahlivo zistiť, či žalovanej 2. bola doručená zásielka obsahujúca upozornenie na výkon práva veriteľa o možnosti zosplatnenia pohľadávky s prihliadnutím na skutočnosť, že túto pohľadávku mala postúpiť banka na nebankový subjekt, pričom na zistenie platnosti zosplatnenia je potrebné posúdiť, či došlo k platnému postúpeniu celej pohľadávky alebo jej časti na žalobcu podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky. Až následne, keď súd dôjde k záveru, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, bude povinnosťou súdu posúdiť zmluvu v súlade so zákonom č. 248/2001 Z. z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, a teda či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

16. Podľa ust. § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutia, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

17. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

18. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia strán sporu a za preukázané považuje nasledovné skutočnosti: dňa 30.11.2009 bola medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenská sporiteľňa a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľom a žalovanou 1. ako dlžníkom uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, v zmysle ktorej právny predchodca žalobcu žalovanej poskytol za podmienok dohodnutých v zmluve splátkový úver 8.500 EUR a žalovaná sa zaviazala úver splácať v mesačných splátkach, a to od prvého čerpania do 30. 11.2009 vo výške 4 EUR mesačne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca a od 10.12.2009 vo výške 109,10 EUR mesačne k 10-temu dňu kalendárneho mesiaca, t.j. v počte splátok 117 od 10.12.2009 s konečnou splatnosťou úveru ku dňu 10.8.2019. Žalovanej 1. bol poskytnutý spotrebný úver na čokoľvek pre vysokoškolákov s fixnou výškou úrokovej sadzby 8,5 % ročne, s poplatkom za správu úveru vo výške 1,99 EUR, s výškou spracovateľského poplatku v sume 189,17 EUR. V zmluve bola stanovená výška RPMN na hodnotu 10,05 %, priemerná hodnota RPMN na 14,74 %, celkové náklady spojené s úverom boli vyčíslené na sumu 4.457,82 EUR a bolo požadované bankou zabezpečenie ručením. Súčasťou zmluvy bol aj formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebitel'skom úvere, ktorý obsahoval tie isté údaje, ako sú vyšpecifikované v zmluve o splátkovom úvere. Žalovaná 2. dňa 30.11.2009 uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu dohodu o ručení, v zmysle ktorej vyhlásila, že ako ručiteľka má vedomosť o tom, že s pôvodným veriteľom žalovaná 1. uzatvorila dňa 30.11.2009 zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 8.500 EUR a žalovaná 2. vyhlásila, že uspokojí pohľadávky banky, a to v prípade, ak dlžník neuhradí banke pohľadávku riadne a včas, a to aj bez doručenia výzvy na plnenie dlžníkovi (článok 2. dohody o ručení). Je nesporné, že pôvodný veriteľ výzvou zo dňa 9.9.2015 adresovanou tak žalovanej 1., ako aj žalovanej 2. oznámil omeškanie so splácaním pohľadávky banky ku dňu 8.9.2015 vo výške 1.399,54 EUR s upozornením, že ak dlžná suma nebude v lehote 15 dní od doručenia výzvy uhradená, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, čím sa stane splatnou celá pohľadávka banky. K doručovaniu týchto výziev žalobca doručil podacie hárky. Tiež je nepochybné, že, pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29. 9. 2015 a oznámením zo dňa 30. 9. 2015 túto skutočnosť oznámil žalovanej 1. a žalovanej 2., pričom žalovaná 1. predmetné oznámenie prevzala dňom 5. 10. 2015 a žalovaná 2. dňom 8. 10. 2015. Je nepochybné, že pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku vo výške 6.256,70 EUR na žalobcu v zmysle zmluvy o postúpení uzavretej dňa 23.10.2015 medzi postupcom - Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalobcom, pričom oznámenie o postúpení pohľadávky zrealizoval postupca listom zo dňa 30. 10. 2015, a tento bol tak žalovanej 1., ako aj žalovanej 2. zasielaný, čo vyplýva z podacieho hárku č. EPH 005672742.

18. Súd vykonal dokazovanie prednesom advokáta žalobcu, advokáta žalovanej 2., vyššie uvedenými dôkazmi, z ktorých dôkazov súd vychádzal a vyhodnotil skutkový stav tak ako bolo vyššie uvedené.

19. V právnom poriadku Slovenskej republiky je úverová zmluva absolútnym obchodným vzťahom, ktorá sa v zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka spravuje úpravou podľa Obchodného zákonníka (§ 479 a nasl.), pričom túto úpravu možno aplikovať bez ohľadu na to, či je úver poskytovaný spotrebiteľovi alebo podnikateľskému subjektu. Zároveň však podľa charakteru zmluvy ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje špeciálna úprava obsiahnutá v § ust. 52 ods. 2, posledná veta Obč. zákonníka a v osobitnom zákone č. 258/2001 Z.z., resp. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

20. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (pozri Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014.

21. S poukazom na vyššie uvedené, právny vzťah medzi stranami sporu sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka a ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z., a právna úprava Občianskeho zákonníka sa dotýka aj ručiteľského záväzku žalovanej 2. (§ 546 a nasl.) a z akcesorickej povahy záväzku vyplýva, že ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal dlžník voči veriteľovi a veriteľ môže uplatniť právo voči ručiteľovi len vtedy, ak písomne vyzval dlžníka, aby plnil (§ 548 ods. 1).

22. Vzhľadom na námietku žalovanej 2., o nedoručení výzvy, ktorou mala byť upozornená na predčasnú splatnosť úveru (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) a aj na závery obsiahnuté v uznesení odvolacieho súdu, súd najprv skúmal, či veriteľ pri zosplatnení úveru dodržal zákonom stanovený postup (podmienky) ako aj platnosť postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa – banky na žalobcu – ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky.

23. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplývajú podmienky, za ktorých môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ktorými sú v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka: 1) možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom alebo v súdnom rozhodnutí, 2) dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti a 3) veriteľ požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, k vyššie uvedeným podmienkam pristupujú ešte ďalšie dve podmienky v zmysle citovaného ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to:

1) veriteľ má právo na tzv. stratu výhody splátok (možnosť požadovať zaplatenie celého dlhu naraz pred jeho konečnou splatnosťou) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a 2) veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27. Podmienkou účinného zosplatnenia úveru teda je, že veriteľ pred zosplatnením pohľadávky má povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie (výkon) tohto práva. Upozornenie veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienkou pre účinný výkon tohto práva. Ak táto podmienka nie je splnená, je zosplatnenie neúčinné a veriteľ nemá právo na zaplatenie celého dlhu naraz.

28. Podľa ust. § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom do 31.10.2015, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka

zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

29. Uvedené zákonné ustanovenie stanovuje predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky inému subjektu, a to aj nebankovému subjektu bez súhlasu klienta, pričom musí ísť o postúpenie písomnou zmluvou, postúpená môže byť iba tá časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu a ktorá je splatná (teda musia byť splnené predpoklady na predčasné zosplatnenie úveru podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) a podmienkou postúpenia je aj omeškanie dlžníka nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti peňažného záväzku voči banke, a to napriek písomnej výzve banky. Dané predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

30. Súdna prax je vzácnou jednotnou v závere, že v prípade nesplnenia týchto osobitným zákonom stanovených predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakázané (vylúčené). Ide teda o neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, keďže zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore so zákonom o bankách v prípade nesplnenia stanovených podmienok (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.04.2018 sp.zn. 1 Cdo 147/2017, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.03.2018 sp.zn. 7 Cdo 26/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.11.2019 sp.zn. 1Obdo/92/2018 etc).

31. Splnenie podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. o bankách je teda potrebné pre platné postúpenie pohľadávky banky na inú osobu, a iba v prípade splnenia týchto zákonných podmienok je daná aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie bankovej pohľadávky.

32. V prípade nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, o aký ide aj v prejednávanej veci, súd je povinný ex offico skúmať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. a či je žalobca aktívne legitímovaný na podanie žaloby.

33. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka ako účastník zmluvy o úvere má obmedzené možnosti postúpenia svojej pohľadávky voči svojmu klientovi zo zmluvy o úvere a to v tom, že môže postúpiť bez súhlasu klienta iba splatnú pohľadávku, resp. jej splatnú časť. Postúpením nesplatennej pohľadávky inému subjektu ako je banka by totiž došlo k neprípustnému vstupu iného subjektu do aktívneho právneho vzťahu, ktorého účastníkom v zmysle zákonnej úpravy zákona o bankách môže byť iba banka. Z uvedeného zároveň vyplýva, že mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru nemôže úspešne uplatniť iný subjekt ako banka (na základe zmluvy o postúpení pohľadávky), keďže tomu bráni vyššie uvedená prekážka v možnosti postúpiť nesplatenú pohľadávku.

34. Rozborom ustanovenia ust. § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. treba dospieť k záveru, že jednoznačne definuje podmienky, za akých (ne)možno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta citovaného ust. definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), z ktorých prvou je písomná výzva banky, uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky, klientovi, aby pohľadávku splnil, a druhou je nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku, zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka nebude môcť uplatniť právo postúpiť pohľadávku, a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva, splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku trval viac než jeden rok. Tretia veta cit. ust. vymedzuje povinnosť odovzdania postupníkom

postupcovi dokumentácie o záväzkovom vzťahu, na základe ktorého vznikla postúpená pohľadávka a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia.

35. V prejednávacom prípade ide o nárok žalobcu ako postupníka, ktorý má hmotnoprávny základ v pôvodnom právnom vzťahu medzi pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa a.s. a žalovanými 1. a 2. V konaní nebolo sporné, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou 1. bola dňa 30. 11. 2009 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanej 1. poskytnutý úver vo výške 8.500 EUR. Tiež nebolo sporné, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou 2., bola uzatvorená dohoda o ručení (§ 546 a nasl. Občianskeho zákonníka). Žalovaný ako dôkaz predložil výzvu zo dňa 9.9.2015, ktorou právny predchodca žalobcu vyzval žalované 1. a 2. k úhrade dlžnej čiastky vo výške 1.399,54 EUR s upozornením na oprávnenie vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, v prípade márneho uplynutia 15 – dňovej lehoty poskytnutej veriteľom žalovaným na splnenie dlhu (č.l.110. súdneho spisu). Táto výzva je pôvodným veriteľom označená ručne písaným číslom: 3.956.341 a tiež číslom: 0292/108/2015-1508 (strojovo, resp. cez PC). Doručenie tejto výzvy žalobca preukazoval kópiu doporučenej zásielky s označením 3956341, obsahujúcou údaje adresáta – žalovanej 2. (meno, priezvisko, bydlisko), s číselným označením: 0292/119/2015-1329, s dátumom uloženia zásielky dňa 5.10.15, s podpisom " Gáborová" a s dátumom prevzatia 08.1.2015. Táto výzva je identická, až na dátum prevzatia, keď sa vizuálne javí dátum 8.10.2015; číslica 0 akoby bola dopisovaná ceruzkou, s dôkazom, ktorý žalobca predkladal k preukázaniu doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.9.2015, v ktorom je obsiahnuté aj číslo pôvodného veriteľa: 0292/119/2015-1329, ktoré číselné označenie sa zhoduje s číselným označením na doporučenej zásielke (čl. 39 súdneho spisu). Vychádzajúc z týchto dôkazov má súd zato, že žalovanej 2. bolo doručené iba oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 30.9.2015, ktoré bolo ňou prevzaté dňa 8.10.2015. Súd vychádzal z doporučenej zásielky (čl. 39, čl. 110), z ktorej vyplýva doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, pretože je nepochybné, že číslo uvedené na „doručenke“ 0292/119/2015 – 1329 sa zhoduje s číslom uvedeným v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.9.2015. Súd zastáva názor, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanou 2. prevzaté dňom 8.10.2015, pričom dátum prevzatia je potrebné odvodiť odo dňa uloženia zásielky – 5.10.2015 a z pečiatky dodacej pošty – 8.10.2015.

36. Z vyššie uvedeného plynie záver o nesplnení predpokladov (podmienok) na predčasné zosplatenie úveru, keď pôvodný veriteľ nedodrжал zákonom stanovené podmienky podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. nebola splnená podmienka existencie písomnej výzvy (upozornenia) veriteľa – banky pred zosplatením úveru, resp. jej doručenie žalovanej 2., a preto je zosplatenie je neúčinné.

37. Pokiaľ žalobca doručenie upozornenia (výzvy) pred zosplatením preukazuje podacím hárkom (čl. 322 súdneho spisu) a dôvodí s poukazom na ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, že je právne irelevantné, či žalované aj skutočne prevzali výzvu zo dňa 9.9.2015, súd uvádza nasledovné:

38. Podľa ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

39. V zmysle uvedeného ustanovenia prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. V danom prípade sa jedná o tzv. teóriu dôjdenia, a teda pri hmotnoprávnych úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti, zachytávajúcej právny úkon. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávnych úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j., že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane.

40. Slovné spojenie „dostane sa do jeho dispozičnej sféry“ nemožno vykladať v zmysle procesnoprávnych predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručenie listu, či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta, či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávneho úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznánil s obsahom hmotnoprávneho úkonu,

postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah. Rozhodujúce je teda objektívne hľadisko, t.j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu, obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.1.2011 sp. zn. 5Cdo/129/2010, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15.12.2020 sp. zn. 5Cdo/36/2020).

41. V prejednávacom prípade by sa mohlo aplikovať citované ustanovenie, avšak len vtedy, ak by skutočne (preukázateľne) veriteľ výzvu pred zosplatnením žalovanej 2. doručoval. Doručovanie výzvy zo dňa 9.9.2015 nevyplýva zo žiadnych listinných dôkazov predložených žalobcom, ani z podacieho hárku, z ktorého nie je vôbec zrejmý názov odosielateľa, dátum podania zásielok, adresa pre vrátenie zásielky, je sporná pečiatka pošty, nie je možná identifikácia zásielky adresovaných žalovaným, a teda predložený podací hárk nemá dostatočnú dôkaznú silu na preukázanie doručovania a doručenia výzvy zo dňa 9.9.2015.

42. Na margo vyššie uvedeného súd už len poznamenáva, že aj keby výzva pred zosplatnením mala byť doručovaná napr. v deň jej vyhotovenia (9.9.2015), resp. podľa pečiatky na podacom hárku – 10.9.2015 a uplatnilo by sa pre doručovanie ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nebola by však splnená druhá podmienka pre postúpenie (§ 92 ods. 8 zákona o bankách), a to nepretržité omeškanie žalovaných 90 dní od doručenia výzvy. Z obsahu listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že k postúpeniu pohľadávky došlo dňom 23.10.2015 a s prihliadnutím na dátum na výzve pred zosplatnením – 9.9.2015, je nepochybné, že ku dňu postúpenia pohľadávky ešte neuplynulo 90 dní. Súd dodáva, že aj zo samotnej výzvy zo dňa 9.9.2015 nemožno s istotou vyvodiť začiatok vzniku omeškania žalovaných so splácaním dlhu (pôvodný veriteľ žalovaným iba oznamuje, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 8.9.2015 vo výške 1.399,54 EUR), a takúto výzvu nemožno považovať za kvalifikovanú. Vychádzajúc zo zmyslu a účelu výzvy ako zákonnej podmienky pre postúpenie pohľadávky sa javí legitímnym očakávať a predpokladať, že už táto výzva bude obsahovať také údaje, ktoré sú spôsobilé privodiť jednoznačný záver o vzniku momentu omeškania so splácaním pohľadávky. Predovšetkým vypracovanie a doručenie kvalifikovanej výzvy je v záujme veriteľa, aby sa predchádzalo vzniku pochybností.

43. Predmetom konania je pohľadávka, ktorej zaplata sa žalobca domáha ako postupník pôvodného veriteľa – Slovenská sporiteľňa, a.s. zo zmluvy o postúpení pohľadávok z 23.10.2015. V tomto prípade žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať aktívnu vecnú legitímáciu, teda legitímne nadobudnutie v žalobe uplatnených práv od pôvodného veriteľa. Ide o vyriešenie kardinálnej otázky, zodpovedaním ktorej je súd ex offio viazaný (porovnaj aj nález Ústavného súdu SR zo dňa 12.12.2017 sp. zn. 1 ÚS 407/2016, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.6.2010).

44. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobca preukazoval zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. (postupca) a ním (postupníkom) dňa 23.10.2015.

45. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku) ma pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca zažaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie a legitímácii žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého žalobca za žalovaného neoznačil. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), ale pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého sporového konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Vzhľadom na charakter prejednávaného sporu súd sa zaoberal otázkou vecnej legitímácie ako stavu vyplývajúceho z hmotného práva, podľa ktorého je účastník subjektom práva (povinnosti), ktorého je predmetom konania. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného oprávnenia alebo o ktorom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, nie je nositeľom oprávnenia alebo povinnosti, o ktorých sa koná.

46. V prejednávacom spore žalobca splnenie povinnosti v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení pre platné postúpenie pohľadávky právnym predchodcom žalobcu preukazuje výzvou zo dňa

9.9.2015, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30. 9. 2015 a oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30. 10. 2015, ktoré doručoval žalovaným 1., 2.

47. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách, upravuje špeciálne podmienky, za ktorých môže byť banková pohľadávka alebo jej časť postúpená, a to je, že musí ísť o pohľadávku splatnú, a to až po prechádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne musí byť splnené omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Teda prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu je písomná výzva banky. Medzi výzvou a zmluvou o postúpení pohľadávky musí uplynúť 90 kalendárnych dní.

48. V spore nebolo preukázané účinné zosplatnenie pohľadávky, t.j. ku dňu postúpenia pohľadávky úver splatným nebol, a preto banka (pôvodný veriteľ, postupca) nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane príslušenstva inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 je preto neplatným právnym úkonom podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka – pre rozpor so zákonom (porovnaj aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017).

49. Ak by aj súd pripustil záver o účinnom zosplatnení, (viď. bod 42), je nepochybné, že právny predchodca žalobcu postúpil žalobcovi pohľadávku voči žalovaným uplatňovanú v tomto konaní zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015, pričom s poukazom na ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nebola splnená druhá kumulatívna podmienka, a to následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní nasledujúce po zaslaní písomnej výzvy banky a aj v tomto prípade postúpenie pohľadávky je neplatné podľa ust. § 39 Občianskeho zákona – pre rozpor so zákonom.

50. V danom prípade bolo na žalobcovi nielen tvrdiť ale aj preukázať splnenie podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a teda bol na žalobcovi ako postupcovi, ktorý postúpenú pohľadávku v súdnom konaní uplatňuje tvrdiť a dokázať splnenie predpokladu svojej aktívnej legitímácie na podanie žaloby, teda splnenie podmienok platného postúpenia podľa zákona o bankách.

51. V súhrne vyššie uvedeného súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, ktorý nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatňovaného práva voči žalovaným 1. a 2.

52. Vzhľadom na zamietnutie žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore, sa súd už ďalšími námietkami žalovanej 2. nezaoberal.

53. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. V spore boli úspešné žalované 1. a 2. v celom rozsahu, ktoré tak majú nárok na náhradu preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených trov konania. V prejednávanom prípade trovy konania vznikli iba žalovanej 2., ktorej ich náhradu súd priznal proti neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100%. Žalovanej 1. žiadne trovy konania v spore nevznikli, preto súd jej ich náhradu proti v spore neúspešnému žalobcovi nepriznal.

56. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I (§ 355 ods. 1, § 362 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah,

v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nestranným procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo k rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (zákon č. 233/1995 Z.z.).